

РЕШЕНИЕ

№ 2555

гр. София, 17.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Мадлен Петрова

Юлия Тодорова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **9974** по описа за **2012** година докладвано от съдия Юлия Тодорова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] подадена чрез адв. М. П., срещу Решение от 18.04.2012 г. на Софийски Районен Съд, Наказателно отделение, 23-ти състав, постановено по адм. наказателно дело № 24414/2011 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 22-2203126/12.08.2011 г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда”, с което на [фирма], представлявано от управителите Ц. З. и М. З. на основание чл.416, ал.5 за нарушение на чл. 415, ал.1 от КТ от Кодекса на труда /КТ/ е наложено административно наказание – „имуществена санкция” в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лева.

Касаторът моли за частично изменение на постановеното от районния съд решение, като наложеното наказание „имуществена санкция” в размер на 1 500 лв. да бъде намалено в размер на 100 лв. Твърди, че в хода на съдебното производство са представени доказателства, видно от които дружеството в качеството на работодател е изпълнило предписанието на Изпълнителна Агенция „Главна инспекция по труда” в срок до 10.08.2010 г. и към момента на втората проверка е имал определени със заповед лица, които да провеждат обучението. Излага доводи, че

първоинстанционният съд неправилно е приложил закона, тъй като в конкретния случай е приложима разпоредбата на чл. 415в от КТ, поради факта, че нарушението е отстранено веднага и от същото не са произтекли вредни последици за работници и служители. Прави искане да бъде изменено обжалваното съдебно Решение, като бъде определена „имуществена санкция“ в размер на 100 лв.

В съдебно заседание касаторът се е явил и моли жалбата да бъде уважена и размерът на наказанието да бъде намален.

Ответникът по касация чрез юрк. С. оспорва касационната жалба и моли съдът да потвърди решението на Софийски Районен Съд като правилно и законосъобразно.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура счита, че по същество жалбата е неоснователна, а решението на въззивния съд, е правилно и законосъобразно.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени доказателства и не са правени искания за събиране на такива.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал.2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК от процесуално легитимирано лице и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

С НП № 22-2203126/12.08.2011 г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“ на [фирма], представлявано от управителите Ц. З. и М. З. на основание чл.416, ал.5 от Кодекса на труда /КТ/ е наложено административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лева.Прието е, че е за нарушение на чл. 415, ал.1 от КТ за това, че дружеството в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т.1 от ДР на КТ не е изпълнило даденото на основание чл. 404, ал.1, т.1 от КТ задължително предписание, а именно „работодателят да определи писмено по реда на Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, лицата които ще провеждат обучението, съгласно чл.2, ал.2, т.4 от същата наредба“. Горното е установено при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на 23.07.2010 г. в обект, стопанисван от жалбоподателя, с която са констатирани редица нарушения от служители на дирекция „Инспекция по труда“, за което бил съставен протокол. Въз основа на така съставения протокол от 23.07.2010 г. на жалбоподателя било дадено предписание за отстраняване на констатираните нарушения в 9 точки, от които в точка 5 било посочено, че не са определени писмено лицата, които ще провеждат обучение или инструктаж. Бил определен срок за изпълнение на предписанието до 10.08.2010 г. и при последваща проверка на 13,15 и 16.06.2011 г. бил съставен протокол, с който е констатирано неизпълнение на предписанието по точка 5, въз основа на който бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 22-2203126/16.06.2011 г. за нарушение на чл. 415, ал.1 от КТ. В срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН било съставено наказателно постановление № 22-2203126/12.08.2011 г.

С процесния съдебен акт е потвърдено наказателно постановление №

22-2203126/12.08.2011 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда” като правилно и законосъобразно.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първостепенния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му. Не са налице основания по чл.34 ЗАНН за недопустимост на административно-наказателното производство или основания за погасяване по давност на извършеното нарушение.

За да постанови обжалваното съдебно решение районният съд е извършил проверка на издадения АУАН и НП. От събраните по делото доказателства, районният съдът е приел, че по делото безспорно е установено извършеното административно нарушение по чл. 415, ал.1 от КТ, а именно жалбоподателят не е изпълнил задължителното предписание, дадено му с протокол от 23.07.2010 г., в който е бил предвиден срок до 10.08.2010 г. за изпълнението му. Правилно въззивният съд е установил, че не е налице нарушение на разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН, тъй като извършеното административно нарушение е установено с протокол от последваща проверка, извършена на 13,15 и 16.06.2011 г. т.с.установено е, че в срок до 10.08.2010г. жалбоподателят не е изпълнил предписанието и не е определил лицата, които ще провеждат обучението, съгласно чл.2, ал.2, т.1 от Наредба №РД -07-2 от 16.12.2009г. за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите. Такова лице е определено от работодателя с последваща заповед след дата 10.08.2010г., а именно чак на 06.02.2011г., видно от представената по делото пред СРС Заповед №6 от 06.02.2011г., с която е определена Ц. К.. При повторната проверка от ИА „Главна инспекция по труда” извършена на 13,15 и 16.03.2011 г., тази заповед вече е съществувала.

Съгласно чл.416 от КТ нарушенията по трудовото законодателство, каквото безспорно е било това установено в т.5 от Предписанията от 30.07.2010г., се установяват с акт за установяване на административно нарушение.

В случая неизпълнението на Предписанието и според контролните органи е установено на 16.06.2011г., когато е издаден АУАН № 22-2203126. Към тази дата констатираното в АУАН, че дружеството касатор не е определило лицата, които ще провеждат обучението, вече е било отстранено. Тъй като в т.5 от Предписанието е посочено „и/или”, то съдът намира, че е достатъчно да се определят лицата, които или ще провеждат обучение, или лицата, които ще провеждат инструктаж или ще се определят лицата, които ще извършват инструктаж и обучение. Видно е от Заповед №6 от 06.02.2011г., че е определено лице, което ще извършва инструктаж съгласно Наредбата, а заедно с това ще отговаря и за цялостната организация и координиране дейността в дружеството по осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. При такова тълкуване на т.5 от Предписанието и чл.2 от Наредбата, съдът намира, че въобще липсва нарушение, тъй като ответникът по касация е предписал при условията на алтернативност или кумулативност, касаторът да посочи лицата, които ще провеждат обучението и/или инструктажа по т.5 от предписанието.

Следователно не е имало нарушение от страна на [фирма], което да бъде санкционирано към датата на неговото установяване-16.06.2011г.

Отделно от това, административнонаказващият орган не е изследвал в конкретната ситуация и не е изложил фактически твърдения, нито в АУАН, нито в НП, кое е

наложило да се предпише по т.5 да се посочат лицата, които ще провеждат обучението и/или инструктажа, като се използват именно съюзите „и/или”. Безспорно и двете са необходими при спазване на трудовото законодателство по безопасни и здравословни условия на труд, но нормата на чл.2, т.4 от Наредбата поставя това изискване в условие на кумулативност или алтернативност според вида на работа и степента на застрашаване на живота и здравето на работника или служителя, ако не се инструктира и/или обучи. Следователно, във всеки конкретен случай органите на Дирекция по Инспекция по труда, ако констатира нарушение на чл. 2 от Наредбата, следва да посочат и фактически съображения в даваните от тях предписания по чл. 415 от КТ, относно това дали работодателят трябва да определи лица, които да извършват обучение или инструктаж или трябва да има лица, които според спецификата на работата да провеждат и обучение и инструктаж. Като не е сторил това в оспореното НП, а и липсват такива съображения в АУАН, съдът намира, че при издаването на НП, е допуснато и нарушение на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, което в случая е съществено.

При тези съображения, съдът не обсъжда приложимост на нормата по чл. 415в от КТ, тъй като няма нарушение.

Като е достигнал до различен правен извод от този на настоящата инстанция, районният съд е постановил неправилно решение, което подлежи на отмяна, тъй като е налице отменителното основание на чл. 348, ал.1 т.1 от НПК. Следва да се отмени и обжалваното пред районния съд наказателно постановление.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, ПЕТИ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 18.04.2012 г. на Софийски районен съд, НК 23 - ти състав постановено по нахд № 24414 по описа на съда за 2011 година, и вместо него, ПОСТАНОВЯВА

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-2203126/12.08.2011 г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда”, с което на [фирма], на основание чл.416, ал.5 във вр. с чл. 415, ал.1 от КТ от Кодекса на труда /КТ/ е наложено административно наказание – „имуществена санкция” в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: 1.

ЧЛЕНОВЕ: 2.

3.